IZJAVA UMETNIKA

Između tišine i naboja

Umetnost ne nastaje u miru, već u procepu između tišine i naboja.

Delovanje počiva na sudaru ove dve sile: potrebe za unutrašnjim spokojem i siline kojom nas život stalno iznova pokreće. To nije traženje konačnog odgovora, već svesno prepuštanje ritmu postojanja koje se neprekidno menja, teče i preoblikuje.

Slika počinje slobodnim gestom i linijom. Crtež je prvi prostor: on otvara polje u kome još ništa nije odlučeno. Zatim dolaze slojevi, tanki i prozirni, jedan preko drugog, tako da ono što je bilo ispod nikada sasvim ne nestaje. Slika pamti svoj nastanak.

U tom procesu ne vodim sliku ka unapred zamišljenom prizoru. Puštam da se kroz kontraste svetlog i tamnog, mirnog i uznemirenog, pojave oblici koje nisam planirao: nagoveštaj figure, pejzaža, arhitekture. Ne zadržavam ih silom i ne imenujem ih do kraja. Zanima me trenutak u kome oblik još može postati nešto drugo.

Boja i unutrašnji ritam drže tu građu na okupu. Tamo gde bi priča htela da se zatvori, ostavljam je otvorenom, jer ono što tražim nije prikaz sveta nego njegovo stanje - ono što se oseća pre nego što se prepozna.

Svaki rad je tihi otisak te unutrašnje borbe - pokušaj da se fluidnost života i njegova večita promenljivost uhvate u mrežu boje, linije i oblika. Ne težim statičnoj harmoniji, već ravnoteži koja treperi, koja živi i diše zajedno sa svetom oko nas i u nama.

Sve što ostaje na platnu jeste trag te potrage - pokušaj da osetim i zabeležim puls onoga što se neprekidno menja.